47 Prilika o nehvaležnem služabniku

Enaindvajseta nedelja po Binkoštih

Matej 18, 23-35:

Zato je nebeško kraljestvo podobno kralju, ki je hotel napraviti račun s svojimi služabniki. Ko je začel računati, so mu privedli nekoga, ki mu je bil dolžan deset tisoč talentov. Ker ni imel s čim povrniti, je njegov gospodar ukazal prodati njega, njegovo ženo, otroke in vse, kar je imel, ter poravnati dolg. Služabnik je tedaj padel predenj in ga prosil: >Potrpi z menoj in vse ti povrnem.< Gospodar tega služabnika se ga je usmilil, oprostil ga je in mu dolg odpustil. Ko pa je služabnik šel ven, je srečal enega svojih soslužabnikov, ki mu je bil dolžan sto denarijev. Zgrabil ga je, ga davil in rekel: >Vrni, kar si dolžan!< Ta je padel predenj in ga prosil: >Potrpi z menoj in ti povrnem.< Oni pa ni hotel, ampak je šel in ga vrgel v ječo, dokler mu ne bi povrnil dolga. Ko so njegovi tovariši videli, kaj se je zgodilo, so se zelo razžalostili in šli svojemu gospodarju podrobno povedat, kaj se je zgodilo. Tedaj ga je gospodar poklical k sebi in mu rekel: »Hudobni služabnik! Ves dolg sem ti odpustil, ker si me prosil. Ali nisi bil tudi ti dolžan usmiliti se svojega soslužabnika, kakor sem se jaz usmilil tebe?< In njegov gospodar se je razjezil in ga izročil mučiteljem, dokler mu ne bi povrnil vsega dolga. Tako bo tudi moj nebeški Oče storil z vami, če vsak iz srca ne odpusti svojemu bratu.«

28. april 1872

Ob mnogih priložnostih Sem vam omenjal, da Sem moral Mojim učencem in drugim privržencem podrobno razlagati vse, kar je zajeto v Mojih dveh zapovedih ljubezni in celo bolj jasno razloženo v desetih Mojzesovih zapovedih. Vendar, 'ker Sem imel opravka z ljudmi, ki so hoteli neposredna navodila, da bi vedeli, kako naj se obnašajo ob različnih okoliščinah, Sem moral izkoristiti vsako priložnost, da bodisi podam polno razlago zapovedi ali jim to naslikam preko prilik na takšen način, da bi lahko služile kot osnova v vseh okoliščinah.

Potemtakem najdete v tem poglavju od začetka do konca navodila obnašanja, deloma jasno razložena, deloma v slikovitih prikazih in prilikah, da bi bilo zagotovljeno, da bi Moji učenci in bodoči privrženci Mojega nauka nedvoumno vedeli, kako naj se obnašajo v različnih položajih in tudi kako naj uspešno o tem poučujejo ostale.

V začetku so bili Moji učenci podobni majhnim otrokom in niso mogli dojeti visokih pojmov, ki so se nanašali na Mene in Moje Kraljestvo, kot so jih za tem, ko Sem na njih izlil Mojega Duha. Tako boste često naleteli, kako zastavljajo presenetljivo nedolžna in preprosta vprašanja. Kako lahko Moji učenci, ki so bili ves čas pod vplivom Moje prisotnosti, Mojih besed in dejanj, kljub temu vprašujejo: "Kdo je največji v Nebeškem Kraljestvu?" Če so Moji učenci lahko zastavljali takšna

vprašanja, si lahko zamislite, kako so razmišljali ostali, ki so vedeli celo veliko manj. Potemtakem je Moj odgovor in to, kar je rečeno v naslednjih verzih jasno.

Primerjal Sem nepotvorjeno preprostost otroka z angelskimi dušami bitij, ki so Mi najbližje. Tako, kakor Moji angeli ne morejo biti užaljeni, velja enako tudi za tiste s preprosto otroško dušo, ki tudi ne morejo biti užaljeni, ker so brez krivin otroci na splošno zaupajo vsakomur, ki se jim približa. Torej je največji greh, če se pride naproti tej preprostosti s prevaro, prezirom, zasmehovanjem in s sovraštvom. Na to se nanašajo tudi naslednji verzi, ki v prispodobi pravijo, da če posameznikovo dušo vodi sla, je bolje napeti vse sile, da se ta premaga, kakor da bi se duša pogubila zaradi nje.

Ti primeri in prilike so predstavljeni v jeziku prispodob tistega časa, ki se še danes široko uporablja na Bližnjem vzhodu.

Ko Sem Mojim učencem poudaril, da je bolje žrtvovati del samega sebe, kakor pa celotno dušo, Sem jim v naslednjih verzih povedal o veselju, ki ga Jaz kot Stvarnik občutim, če ni nič od tega, kar Sem nekoč postavil v ta svet, izgubljeno, temveč se pravzaprav vse vrača k Meni očiščeno in poduhovljeno. To je jasno nakazano v prilikah o pastirju in izgubljeni ovci.

Mojim učencem Sem tudi povedal, kako so lahko izgubljeni rešeni s pomočjo, ki vodi k poboljšanju zmotnih in grešnih, ne da bi bilo prizadeto njihovo samoljubje. Dal Sem jim nasvet, kako naj ravnajo s trmastimi grešniki, kakor tudi z ne tako trmastimi. Nadalje Sem jim zagotovil da, če bi dva človeka, ki sta postala ena duša, prosila za Moj blagoslov, jima ga ne Bom odtrgal. Povedal Sem jim, da kjer bosta dva v Mojem imenu, Bom z njima kot tretji, kot duh miru in složnosti. Poudaril Sem jim tudi, da se morajo skesanemu bratu odpustiti njegovi grehi, ne samo enkrat, temveč neštetokrat, da bi bilo možno njegovo poboljšanje. Povedal Sem jim, da če bodo odpustili bratu njegove grehe v duhu strpnosti, jih Bom tudi Jaz odpustil in pozabil.

Podal Sem jim priliko o nehvaležnem služabniku. S to priliko Sem hotel naglasiti, kar Sem že učil v molitvi, ki Sem jim jo zapustil, ki pravi: "Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom" - da v primeru trmastega grešnika ne bi izgubili potrpežljivosti in bi obsojali, kjer naj bi odpuščali, ali prekleli, kjer naj bi blagoslovili.

Ta skrajni primer nehvaležnega služabnika Sem izbral zato, da bi jim preprečil, da bi našli kakršenkoli izgovor za strogost - niti celo z eno samo samcato besedo, bodisi zaradi prevelike gorečnosti ali izvirne napačne sodbe in nestrpnosti, ob človeških napakah. Na ta način Sem jih učil, da razumejo Mojo popustljivost in Mojo brezmejno potrpežljivost, ter jim pokazal, zakaj dopuščam, da Moje sonce vzhaja nad dobrimi in slabimi, ker Sem bistvo ljubezni in ljubezen noče kaznovati, temveč samo izboljšati.

V tem poglavju boste našli popoln opis človeškega življenja, kakršno je bilo zamišljeno: Kako naj človek, voden samo z ljubeznijo, gleda navzgor k Meni z otroškim zaupanjem, kako naj vedno deluje brez prevare in miselnega zadržka, z nobenim drugim namenom v mislih, kakor da bi razveseljeval Mene, svojega Očeta, ter s tem postal vreden, da bi se imenoval "Moj otrok". Prav tako je nakazano, kako naj nekdo zadrži prebujeno ljubezen z otroško preprostostjo in da bi bil greh, če bi se z zlom povrnilo dobro, katerega izraža oseba, ki se vam približa s preprostostjo in zaupanjem. Tudi prikazuje, kako naj se razume ljubezen do bližnjega in kako naj si nekdo prizadeva, da zelo nežno pritegne bratovo pozornost na njegove napake, kjer naj se samo v najslabših primerih zateka k strogim ukrepom, vendar naj vedno odpušča, pozablja in končno celo vrača dobro za zlo.

To poglavje predstavlja celotno duhovno poslanstvo človeka, kako naj se izobražuje, da postane otrok, kakršen želim, da je in kako naj vpliva na svojega bližnjega in ga vodi k Meni tako, da bo v onostranstvu bil to, kar je bil Moj namen, ko Sem ustvaril prvega človeka - Moja vredna podoba.

Na ta način berite in razumite Moje Evangelije; takrat vas bo Moja milost razsvetlila, in v prilikah ne boste videli trdo skorjo drevesa življenja, temveč boste prepoznali jedro Božanske resnice skrito za njo. Zato, da bi se to doseglo in dojelo, kar je skrito posvetnim očem, je potreben duhovni vid in globok vpogled.

Na takšen način postane Sveto Pismo vir pomoči in svetlobe v vseh človeških okoliščinah in razsvetljen bralec bo našel, da je po tisočih letih ta knjiga obdržala največje zaklade, da je edini vodnik človeštva in kaže, kako Sem že v tistem času zagotovil, da ne bo nič izgubljeno, kar Sem govoril, za vse čase in vse večnosti.

Kmalu bodo ljudje hudo resno vprašani, če pravzaprav vedo, zakaj so tukaj in če vedo, zakaj Sem prišel na to zemljo. Sedaj je prišel čas, da se odstrani "skorja" iz črk in izrazov Mojih Evangelijev in da se pokaže človeku bleščeč tok Božanske svetlobe pod to navidezno trdo skorjo, da bi v teh zadnjih dneh lahko še vedno popravil zanemarjanje samega sebe in bližnjih, ter mu omogočilo izpolnitev njegovega poslanstva. To je vzrok Mojim številnim razlagam in tolmačenjem, in vsem tem nedeljskim pridigam, da ne bo nihče mogel reči, da ni vedel ali razumel tega ali onega.

Sem Bog svetlobe, ljubezni in modrosti. Nekega dne, ko se Bom vrnil, ne bo nobena tema mogla obstajati poleg Mene. Torej mora svetloba priti v srca vseh ljudi. Vsi se morajo naučiti ljubiti zato, da bi mogli uporabiti to ljubezen, združeno z modrostjo, za svojega bližnjega.

Vzrok Mojim besedam, bistvo Mojih opozoril in končni cilj Mojih prizadevanj je, da

vas naredim za Moje otroke in še enkrat spremenim svet v raj - kakršen je bil za časa prvega človeka - kjer ni ne sovraštva, ne jeze ali posmeha, temveč samo ljubezen, mir in spokoj med vsemi bitji; in kjer bo človek, kot končno delo stvarstva na zemlji, združeval v sebi vse Božanske lastnosti.

Tako bo in vse mora težiti k temu. Prizadevajte si, da izpolnite svoje poslanstvo - vi in vsi ljudje - da izpopolnite sami sebe tako, kot je to mogoče! Delajte vse, kar je v vaših močeh, da usmerjate vašega bližnjega k istemu cilju, potem Moje besede vam ne bodo zaman in postali boste vredni, da se imenujete "Moji otroci" in boste v onostranstvu našli Očeta, ki si prizadeva s tako veliko ljubezni in potrpežljivosti, da že tukaj reši Svoje izgubljene ovce! Amen.

Gottfried Mayerhofer
Gospodove pridige